

tal, om det ikke var rigtigt at gøre et Forsøg paa at faa de 2½ Mill. Kr. til Kommunerne, som have været, jeg vil ikke sige lovede, men som man hidtil har gaaet ud fra, de skulde have.

Det var disse Henstillinger, jeg har fundet det rigtigt at gøre til det ledende Flertal, og jeg beder dem tage under velvillig Overvejelse, for efter de Udtalelser, som faldt i Gaar fra den ærede Minister og fra det ærede Medlem for Hjørring Amts 4de Valgkreds, venter jeg ikke, Forslaget kommer i Udvalg. Jeg for mit Vedkommende agter ikke foreløbig at stille noget Ændringsforslag. Hvis der ikke fra det ledende Flertals Side vises Tilbøjelighed i den Retning, saa tror jeg ikke, det fra min Side vil være rigtigt at gøre noget, for saa kan jeg være ganske sikker paa, at det ikke fører til noget Resultat; det hele har kun været Henstillinger.

N. Andersen: De ærede Medlemmer, som have haft Ordet før mig, have just ikke været begejstrede for de Forandringer, det foreliggende Forslag er undergaaet, siden det forelaa til Forhandling her — en Betragtning, som i øvrigt ogsaa har givet sig Udtryk igennem det Foredrag, vi i Gaar hørte af den højtærede Finansminister. Heller ikke Finansministeren kan jo siges at være videre vel tilfreds med Forandringerne. Imidlertid er der dog en af Forandringerne, som har vundet Bifald, saavel hos den højtærede Minister som ogsaa hos det ærede Medlem for Hjørring Amts 4de Valgkreds (Thomas Larsen) — som jeg haaber, jeg maa nærmere betegne som Flertallets Ordfører. Det er nemlig den Forandring, som er foregaaet i Forslaget om Indkomst- og Formueskat, i § 1, hvorved Formueskatten forhøjes fra 0,5 til 0,6 pro mille. Denne Forandring kan jeg godt forstaa, at den højtærede Finansminister er meget vel tilfreds med, og jeg skal for øvrigt for mit Vedkommende erkende, at naar en Forøgelse af de ny Skatter overhovedet er nødvendig, og naar det fra det høje Landstings og Ministerens Side er blevet erkendt for nødvendigt at foretage Forhøjelsen i den Form, at man yderligere forøger de ny Skatter, i Stedet for at gøre det i den Form, som jeg dog vilde have anset for fornuftigere og forsvarligere: at formindske Nedsættelsen i de faste Ejendomsskatter — naar man, som sagt, overhovedet gaar den Vej, skal jeg ikke benægte, at saa er det ogsaa for mig mindre ubehageligt og mindre stødende at

forøge Formueskatten end, hvis man vilde være gaaet til at forøge Indkomstskatten. For saa vidt kan jeg ogsaa for mit Vedkommende være tilfreds med Forandringen i § 1, men, som sagt, det forekommer mig rigtignok, at naar Forandringen skulde have den Karakter at bringe flere Penge i Statskassen, saa burde man have vist den Resignation ikke at læsse endnu mere paa den ny Skat, ikke at gøre Springet endnu voldsommere, end det er i Forvejen — og det er saa vist voldsomt nok ved Indførelsen af en ny Skat — men, som sagt, hellere noget have formindsket den Nedsættelse, som man giver de faste Ejendomme i deres faste Ejendomsskatter.

Der er fra flere Sider, ogsaa i Gaar og vel egentlig ogsaa, tror jeg nok, i Dag, fra den ærede Talers Side, som havde Ordet forinden mig (Ousen) — skønt jeg for øvrigt havde meget ondt ved at høre ham — anket over, at den Skala, som Lovforslaget har i sin § 1, ikke er tilfredsstillende. Jeg er enig i disse Anker, for saa vidt de angaa Trindelingen inden for selve Skalaens Ydergrænser. Ydergrænserne har jeg intet at indvende imod, og jeg vilde endogsaa for mit Vedkommende modsætte mig Forandring i saa Henseende, men Trinfølgen inden for Ydergrænserne maa erkendes ikke at være heldige. Det maa erkendes, at i saa Henseende var det Forslag, der var stillet nu sidst i Landstinget af Mindretallet deroppe, om en Rateskala, langt bedre; det har meget betydelige Fortrin fremfor den Skala, her opstilles. Jeg er selvfølgelig ikke blind for, at just netop denne Rateskala ikke vilde have kunnet tilfredstille, idet den ikke vilde bringe Penge nok i Statskassen, men det vilde være en overmaade simpel Sag at forandre selve Tallene inden for Skalaen og kun bibeholde Ratesystemet og bibeholde den rationelle, korrekt gennemførte Stigning, som i Landsningsforslaget er benyttet.

En anden Forandring, som er foretaget i det høje Landsting, og som i hvert Fald den højtærede Minister og Ordføreren have været enige om at modsætte sig, idet de erkende, at den er aldeles irrational og som Følge deraf ganske uforsvarlig, er den at sætte Aktieselskaber i Skat til Staten. Det har jo været sagt ofte her; i Fjor blev det sagt med en saadan Styrke og fra saa mange Sider, at man virkelig enedes her i Folketingets Udvalg om at tage denne sorte Plet ud af Loven. Nu har det høje Landsting paa ny sat den ind, men